

(چکری) هنوز هم چکر میزند

آقای محمد صدیق (چکری) نخستین وزیر اطلاعات و فرهنگ نخستین حکومت پاکستان آورده مجاهدین، معاون امیر جمعیت اسلامی و مغز متفکر؟ آن تنظیم، که در دور دوم دولت جهادی- مافیایی امریکا نشاندۀ مجاهدین، گاهی وزیر مشاور زمانی وزیر حج و اوقاف و گاهی کرسی نشین کرسی های (واره دار) دیگر میبود، از چند گاهی بدینسو در زیر چتر حمایتی رژیم سلطنتی بریتانیا مخفی شده است، زیرا نامبرده مبالغ هنگفتی از دارائی های شخصی و بیت المال را ربوده و فرار نموده است.

(چکری) اینبار در پهلوی بیت المال، پول های حجاج بیچاره و درمانده را هنگامیکه سر پرست وزارت حج و اوقاف بود، ربوده و با آرامش خاطر در کنار رود (تایمز) چکر میزند و (به ریش مقامات عدلی و قضایی افغانستان میخندد). زیرا این مقامات، نامبرده را به اتهام رشوه و اختلاس، زیر پیگرد قرار داده اند. پیش از آنکه به شناسایی دقیق (چکری) بپردازیم به دولت بریتانیا که نه تنها خود را و سیستم خود را بهترین نمونه و نماد دموکراسی و عدالت و انمود میسازد بلکه در هرکجای جهان که کمترین عمل ضد عدالت و دموکراسی دیده شود صدای خود را بلند میکند، باید گفته شود که: زنهار! شما کسی را به زیر چتر حمایتی تان گرفته اید که نه تنها دارائی های شخصی و عامه را به جیب زده و فرار نموده است بلکه کار نامه های سیاه و نفرت بار دیگریکه یاد آوری آنها مو بر اندام انسان راست میکند، نیز دارد.

پس از آنکه سر کردگان مجاهدین به رهبری نواز شریف صدر اعظم پاکستان به کابل آمدند، همانند نیروی اشغالگر یکه یک کشور خارجی را اشغال کرده باشند همه چیز را غنیمت و ولجه دانسته به غارت و غنیمت گیری آنها دست بکار شدند، درین جمله آقای چکری که وزارت اطلاعات و فرهنگ را به غنیمت نصیب شده بود، منزل شخصی سلف خود را نیز مال غنیمت گفته به تصرف در آورد. این تصرف غاصبانه ده سال دوام نمود. در آغاز دولت بر سر اقتدار فعلی، مالک خانه درحالیکه اسناد و قبالة شرعی بدست داشت به مراجع عدلی و قضایی مراجعه و خواهان منزل شخصی خود گردید. او اینکه آقای چکری را اطلاع دادند نه تنها که به محکمه حاضر نشد بلکه مالک اپارتمان را تهدید نمود که با یک مجاهد کبیر؟ دعوا کردن خطر جانی در بر خواهد داشت.

باری هم که پس از مدت دراز به محکمه حاضر شد، چون هیچ دلیل و مدرکی که تصاحب منزل مذکور را از جانب او مدلل سازد، در دست نداشت، او اینکه محکمه حکم استرداد خانه را به مالکش صادر نمود با دادن فحش و ناسزا محکمه را ترک کرد. لوی خرنوال پیشین به منظور دفاع از صیانت محکمه امر توقیف چکری را صادر نمود ولی مجاهد دیگر (برهان الدین ربانی) پا پیش گذاشته و از مجرم مشهود دفاع نمود ه از چنگ قانون رهایش کرد.

این رویداد (مشت نمونه ی خروار) پیشکش گردید. اگر بر زندگینامه چکری نظر اندازی شود، نمونه های فراوانی که ازین زیادتر شرم آور است، سراغ شده میتواند.

به گفته باشندگان ولسوالی بگرامی، چکری همراه با دیگر همدستانش منجمله محمد انور جگدگ (بیشتر رئیس المپیک و حالا وزیر مشاور) درسال های جهاد علاوه از آدم کشی و مال مردم خواری، پسر بچه های نو بالغ و معصوم مردم را به بهانه های کذابی و گاه گاه بدون بها نه و دلیل نزد خود نگهداشته و از اوشان استفاده های ناروا و غیر اخلاقی میکردند و همین حالا ده ها مورد مستند درین گستره وجود دارد، ولی چون (چکری) و (جگدگ) و شرکای جرمی ایشان زومند هستند، داد خواهی داد خواهان بجایی نمیرسد.

موجز اینکه آدمی با آن پیشینه و این همه گناها و اتهامات، مدت های دراز است که از کشور خود فرار کرده و در سایه حمایت قدیمی ترین دموکراسی و در چوکات قضا، پر مدعا ترین دولت جهان (دولت بریتانیای کبیر) بسر میبرد، در حالیکه مراجع عدلی و قضایی افغانستان در انتظار باز گشت و یا باز گرداندنش لحظه شماری میکنند. البته یقین کامل وجود ندارد که از این آقا و شرکای اتهامش در کابل بازخواست داد خواهانه صورت گیرد، زیرا پیشینه اعمال این دولت درین پهنای زیاد امید وار کننده نیست. و اما هر گاه مقامات دولت بریتانیا آگاهانه یا ناآگاهانه به این حمایت خود از یک متهم ادامه دهند، دموکراسی و داد گری ایشان مورد پرسش قرار خواهد گرفت. خوشنما تر اینکه همین متهم (چکری) در زمان حکمرانی خویش او اینکه بر منبر بلند میشد آنقدر با احساسات سخن پراگنی میکرد که دهانش کف آلود و چهره اش قرمز میگشت، تو گوئی که خودش هیچگاهی دست به کار خلاف و مال مردم و بیت المال دراز چه که اراده ای آنرا هم نکرده است. حقیقت آن سخن پراگنی ها، اینک در عمل به اثبات رسید. دولت بریتانیا باید هر چه زود تر متهمین و مجرمین را از آغوش حمایت خود به دور اندازد! پایان